

Bilag til bet. o. f.t.l. vedr. kollektive overenskomster m.m.

»De vurderinger af det økonomiske forløb i 1977 og 1978, der blev givet i den økonomiske oversigt fra december 1976, byggede bl. a. på en antagelse om en lønudvikling, der svarede til det nu foreliggende overenskomstforslag. Overenskomstforslaget giver således ikke anledning til at ændre de vurderinger af beskæftigelses- og betalingsbalanceudviklingen, som indeholdes i december-oversigten.«

I december-oversigten vurderede sekretariatet beskæftigelsesudsigterne således (jfr. økonomisk oversigt side 38):

»Under forudsætning af en vækst i arbejdsstyrken på 15-20.000 personer årligt skulle forskydningerne i den offentlige og den private beskæftigelse indebære, at den samlede registrerede ledighed fra 1976 til 1977 må anslås at gå op med omkring 15.000 personer, og at ledighedsniveauet næppe vil ændres væsentligt fra 1977 til 1978 som helhed.«

Af forlig, der især har haft beskæftigelsesmæssig betydning, kan først og fremmest nævnes augustforliget 1977 med beskæftigelsesplan II. Ledighedsudviklingen blev i december 1977 af det økonomiske sekretariat bedømt således, jfr. økonomisk oversigt s. 47-48:

»Ledigheden vil under visse omstændigheder vise stigning fra 1977 til 1978, idet der sker en fortsat vækst i arbejdsstyrken. Hvor meget højere ledigheden må skønnes at blive, er vanskeligt at vurdere, da det i høj grad vil bero på, hvor stor tilgangen til arbejdsstyrken rent faktisk bliver. I de seneste år synes der at have været en betydelig hurtigere vækst i arbejdsstyrken, end man har set gennem første halvdel af 1970'erne. Hvorvidt dette afspejler en mere permanent ændring af arbejdsmarkedssituationen, kan ikke vurderes. Det er dog tænkeligt, at der er tale om en mere engangspræget stigning i erhvervsfrekvensen. Under forudsætning af, at dette er tilfældet, og at der derfor i 1978 bliver tale om en mere »normal« tilgang til arbejdsmarkedet, er det sandsynligt, at væksten i antallet af ledige (omregnet til fuldtidspersoner) bliver op imod 15.000 fra 1977 til 1978 efter en stigning på ca. 30.000 fra 1976 til 1977.«

Den forventede udvikling i de kommende 2 år vil antagelig fortsat være præget af en høj tilgang til arbejdsmarkedet, således at ledighedsniveauet uanset en voksende beskæftigelse vil være stort set uændret. Hertil

kommer dog virkningerne af efterlønsordningen og jobtilbudsordningen, der – sammen med ferieforlængelsen – skulle medføre en nedgang i ledighedstallet.

Spørgsmål 33:

Der ønskes en opgørelse over, hvor mange der er blevet berørt af de enkelte bestemmelser i overenskomstindgrebet i 1977, og i hvilket omfang de er slået igennem i lønningerne.

Spørgsmål 34:

Hvor mange er blevet berørt af garantilønnen på 29 kr. i timen, og hvor meget har de reelt fået i lønfremgang?

Spørgsmål 35:

Hvor mange er blevet berørt af de 4 gange 70 øre på satsforhøjelserne, og hvor meget har de reelt fået i lønfremgang?

Spørgsmål 36:

Hvor mange lavtlønnede er blevet berørt af både garantilønnen og satsforhøjelserne?

Svar:

Det skønnes, at der ifølge Dansk Arbejsgiverforenings lønspredningsstatistik ved garantibetalings indførelse var ca. 32.400 lønmodtagere uden for HK-området med under 29 kr. i timen, heraf ca. 24.600 på normal-lønsområdet og ca. 7.800 på minimallønsområdet.

Antallet af lavtlønnede, der er omfattet af garantibetalingen, må antages at have været faldende i overenskomstperioden i takt med satsforhøjelser og andre lønstigninger (bortset fra overenskomstmæssige genetillæg og dyrtidstillæg).

Hvad angår de forhøjelser af satserne på 4×70 øre, der er givet i medfør af lov nr. 137 af 15. april 1977, må det antages, at gennemslaget på henholdsvis normallønsområdet og minimallønsområdet har været meget forskelligt.

For så vidt angår normallønsområdet kan modregning alene ske i ikke-overenskomstmæssige tillæg, personlige tillæg og lignende. For minimallønsområdet vedkommende antages der normalt at være fuld modregning.

Da gennemslaget af satsforhøjelserne herudover varierer meget også indenfor det en-